ÄNGELHOLMS SLÄKTFORSKARE

ÄSF-NYTT

HÖSTEN 2025

Ordföranden har ordet

Stort tack för förtroendet som ni visat genom att välja mig till ordförande för Ängelholms Släktforskare. Det är verkligen roligt och stimulerande att få vara en del av en så här fin förening med så många engagerade medlemmar. Min förhoppning är att jag, tillsammans med övriga styrelsen, skall kunna bidra till föreningens vidare utveckling.

Våra forskarcirklar är populära och är nästan fullbokade, men vi har beredskap för att utöka med fler cirklar vid behov. En nyhet för hösten är Fader okänd, en cirkel där man får träna både på paleografi och lära sig att hitta okända fäder, här finns fortfarande platser kvar men en sådan här cirkel fylls säkert snabbt så anmäler er via mail om ni är intresserade!

Vårt samarbete med Skånes släktforskarförbund gav oss i våras möjlighet att visa ett av deras onsdagsföredrag gratis i vår lokal, vi bjöd som vanligt på fika. Under hösten kommer fler sådana här föredrag som vi kan se gemensamt i lokalen, med mycket intressanta föredragshållare. Håll utkik i kalender, på facebook och i våra medlemsmail.

Men nu ska vi först ha lite sommarledighet, forska lite på egen hand och kanske besöka några släktingar som kan ge oss mer info. Eller varför inte besöka någon kyrkogård.

Jag önskar er alla en riktigt härlig sommar, så ses vi i höstens cirklar, kurser och möten.

Ängelholms släktforskare hösten 2025.

Har du tankar på släktforskning? Anmäl dig till en grundkurs hos oss!

Du kan också med hjälpt av våra andra kurser och cirklar jobba vidare med det som påbörjats.
Få ordning på din forskning med hjälp av ett släktforkarprogram? Vi presenterar olika program ex Disgen.

Vi erbjuder hösten 2025 följande kurser / cirklar. Medlem i vår förening är ett krav för alla kurser och cirklar.

Grundkurs i släktforskning dagtid.

Kursen vänder sig till dig som vill lära släktforskning från grunden. Viss datorvana är ett krav.
Vi startar torsdagen den 4 september kl. 13.30 – 16.00 Därefter varje torsdag 13.30-16.00 i 8 veckor.
Sista dag blir den 23 oktober.
Ledare: Marina Lundahl och Marcus Wahlström .
Avgift 800 kronor.
Sista anmälningsdag den 22 augusti till mail: engelholm.genealogi@gmail.com i samband med erläggande av kursavgift till bg 5571 – 9504.

Grundkurs i släktforskning kvällstid.

Kursen vänder sig till dig som vill lära släktforskning från grunden. Viss datorvana är ett krav.
Vi startar tisdagen den 28 oktober kl. 18.30 – 21.00 Därefter varje tisdag 18.30-21.00 i 8 veckor.
Sista dag blir den 16 december.
Ledare: Marina Lundahl och Marcus Wahlström .
Avgift 800 kronor.
Sista anmälningsdag den 10 oktober till mail: engelholm.genealogi@gmail.com i samband med erläggande av kursavgift till bg 5571 – 9504.

Grundkurs Disgen.

Det här är en kurs för nybörjare i att registrera och visualisera sin forskning.
Datorvana och egen laptop är ett krav.
Vi börjar måndagen den 20 oktober kl. 13.00-15.30 Därefter varje måndag i 8 veckor.
Sista tillfället blir den 8 december.
Ledare: Gunnar Öhrn och Claes-Göran Edströmer.
Avgift 400 kronor.
Sist anmälningsdag den 6 oktober till mail: engelholm.genealogi@gmail.com i samband med erläggande av kursavgift till bg 5571 – 9504.

Cirklar

Cirkel passar dig som kommit igång med din släktforskning och vill komma vidare. Här hjälps vi åt att lösa ev. frågor och har en trevlig stund tillsammans. Avgift för deltagande i cirkel är 200 kronor och anmälan till engelholm.genealogi@gmail.com i samband med erläggande av avgift.

Är du redan deltagare i någon cirkel och vill fortsätta i samma kan du anmäla dig till din cirkelledare.

Sista anmälningsdag till samtliga cirklar, 22 augusti 2025.

Paleografi

Denna cirkel passar dig som är nybörjare och som har viss kunskap att tyda gammal skrift.
Beroende på antal deltagare och kunskapsnivå delar vi upp oss i grupper med olika svårighetsgrad.
Vi börjar tisdagen den 9 september kl. 14.00 – 16.00. Därefter varannan tisdag 7 tillfällen.
Sista dag blir den 2 december.
Ledare: Britt Paulsén och Thomas Brorsson.

Forskarcirkel 1

Vi börjar onsdagen den 10 september kl. 10.00-13.00. Därefter var tredje onsdag 5 tillfällen.
Sista dag blir den 3 december.
Ledare: Katarina Worre.

Forskarcirkel 2

Vi börjar onsdagen den 10 september kl. 18.30 – 21.30. Därefter var tredje onsdag 5 tillfällen.
Sista dag blir den 3 december.
Ledare: Nils-Olof Freij.

Forskarcirkel 3

Börjar onsdagen den 3 september kl. 10.00 – 13.00. Därefter var tredje onsdag 5 tillfällen.
Sista dag blir den 26 november.
Ledare: Thomas Brorsson

Forskarcirkel 4. Allmän släktforskning med Disgen

Börjar torsdagen den 11 september kl. 10.00 – 13.00. Därefter var tredje torsdag 5 tillfällen.
Sista dag blir den 4 december.
Ledare: Claes-Göran Edströmer, Gunnar Öhrn och Diana Danielsson.

Forskarcirkel 5. Allmän släktforskning

Börjar måndagen den 1 september kl. 18.30 – 21.00. Därefter var tredje måndag 6 tillfällen.
Sista dag den 15 december.
Ledare: Camilla Rubenson.

Forskarcirkel 6. Allmän släktforskning med DNA

Börjar fredagen den 5 september kl. 10.00 – 13.00 Därefter var tredje fredag 5 tillfällen.
Sista dag blir den 28 november.
Ledare: Lennart Holmberg.

Forskarcirkel 7. Allmän släktforskning

Vi börjar tisdagen den 9 september kl. 10.00 – 13.00. Därefter var tredje tisdag 5 tillfällen.
Sista dag den 2 december.
Ledare: Diana Danielsson och Claes-Göran Edströmer.

Forskarcirkel 8. Allmän släktforskning

Denna cirkel vänder sig i första hand till de som nyligen gått grundkurs.
Vi börjar torsdagen den 4 september kl. 10.00 – 13.00. Därefter var tredje torsdag 5 tillfällen.
Sista dag 27 november.
Ledare: Claes-Göran Edströmer och Diana Danielsson.

Forskarcirkel 9. Fader okänd

Vi börjar tisdagen den 16 september kl. 10.00 – 13.00. Därefter varannan måndag 5 tillfällen.
Sista dag den 9 december.
Ledare: Diana Danielsson

Alexanders sista resa

I min fars släkt har det i generationer berättats om hur min farmors farfar, sjömannen Jakob Jönsson från Härmanö i Morlanda församling på Orust, fann sin brud på en annan kust och den spännande historien finns också nedtecknad i lite olika versioner i ett par hembygdsböcker. Idag har vi fått reda på fakta och vet att de berättelserna inte riktigt stämmer. Men det tog många år att komma dit.

Härmanö

Den 25 februari 1856 mönstrade i Uddevalla den 34-årige Jakob Jönsson på som styrman på skonerten Alexander, hemmahörande på Gullholmen, för en resa till Norge. Han hade då varit till sjöss på olika fartyg i nästan 20 år. De flesta resorna gick till England, men även Norge och Tyskland. På den tiden fanns det inte något sjömanshus i Uddevalla, utan mönstringen genomfördes av magistraten. Befälhavare var delägaren, sjökaptenen och borgaren i Marstrand Lars Jönsson från Morlanda och övrig besättning matrosen Anders Hansson från Grundsund, en jungman – skepparens 15-årige son Johan Adolf – och kocken Olaus Jonsson från Stala. Detta var inte Jakobs första resa som styrman på Alexander, han var med redan 1853 till Norge.

Den 26 juli samma år kom Alexander tillbaka, till Göteborg från Flensburg och den 15 augusti lämnade Alexander Göteborg med samma besättning, förutom matrosen som var utbytt mot Johan Martin Abrahamsson. Destination denna gång var Grimsby i England.

I november var Alexander på väg hem igen, med sex man i besättningen och en passagerare. Nu kom hon åter från Flensburg och var på väg upp genom Kattegatt mot Göteborg, lastad med mursten från P.A. Petersens tegelbruk i Flensburg. Den 11 november var det stormväder med kyla och snö och mellan kl 6 och 7 på morgonen gick Alexander på grund vid Mellemflaket sydost om Læsø. Besättningen valde på grund av vädret att bli kvar ombord på båten till nästa morgon vid samma tid. Då satte de storbåten i sjön och alla sju man gick ombord. De nådde land vid 9–10-tiden på förmiddagen. På båten blev kaptenen Lars Jönsson sjuk och han var död då de kom fram till stranden. De sex övriga begav sig nu på vandring i storm och en tjock snöyra, utan att de visste var de var någonstans. Då de gått omkring en halvtimme föll kaptenens son Johan Adolf Jönsson död ner på stranden och blev lämnad där.

För att rädda sina liv måste de övriga fortsätta gå, och fram på natten mellan onsdag och torsdag blev matrosen Martin Abrahamsson och jungman Janne Johansson så sjuka, att de fick släpas med av de andra, men de överlevde inte och blev kvarlämnade. Torsdag den 13 november på förmiddagen, omkring 24 timmar efter att de kommit i land blev så äntligen de sista två i besättningen, Olaus Jonsson och Jakob samt passageraren Hans Lundquist, mötta av en av öns invånare och fick komma inomhus.

Redan den 12 november hade strandfogden Johannes Skou i Østerby anmält till polismästare Herholt att han observerat ett strandat fartyg söder om Læsø, men vädret med stark nordostlig storm och snöyra hade gjort det omöjligt att gå ut till det. Den 13 november blev vädret bättre och man begav sig med tre båtar ut till fartyget. De nådde fram vid solnedgången och fann fartyget lämnat av manskapet. Skonerten hade kängt över på sidan och låg så djupt under vattnet att däcket var två fot (ca 60 cm) under ytan. De bärgade delar av rigg och segel och tog med det i båtarna till Østerby.

Den 15 november mötte polismästaren upp hos strandfogden Johannes Skou för att höra vad den kvarvarande besättningen på Alexander hade att berätta om förlisningen. Först förklarade Jakob sig. Han beskrev hur han den 13 november begav sig tillsammans med strandfogden och ett par öbor ut med häst och vagn för att hämta kropparna av de avlidna, som man fått lämna kvar. Men man kunde inte hitta de tre männen, och misstänkte att kaptenens son som dött på stranden hade spolats ut av vågorna, och att de två andra låg övertäckta av snö någonstans – man visste inte var på ön de hade tagit sig i land. Jakob var nu så matt att han inte kunde klara mer, utan fick köras tillbaka till huset och kunde inte följa med för att bärga kaptenens kropp.

Härefter blev kocken Olaus Jonsson hörd och förklarade detsamma. Slutligen blev passageraren, som låg sjuk till sängs också hörd. Han uppgav sitt namn till Hans Lundquist, men på konsulatpasset från Flensburg stod det Johan Lundquist och att han var från Haparanda.

Till sist hördes strandfogden Johannes Skou, som förklarade, att han på onsdag eftermiddag den 13 november, tillsammans med strandfogden Fedor Hagen Thomsen och husmannen Jens Larsen Andreasen, efter att den svenske styrmannen var skickad i säng, hade begett sig ut till storbåten för att bärga kaptenens lik. Men på grund av att det var sent på kvällen, högvatten samt mycket halt, var det inte möjligt att ta med kroppen tillbaka. De nöjde sig därför med att bärga de värdesaker som han hade hos sig, för att överlämna dem till Jakob som fick ta hand om dem.

I samband med förlisningen skedde ytterligare en olycka. En liten båt från ön, To Brødre, kantrade och drev iväg när den var på väg ut till vraket. En man, den 52-årige familjefadern Mads Peder Sørensen omkom.

Den 21 november 1856 hölls på eftermiddagen sjöförklaring om skonerten Alexanders förlisning. Jakob hade fått en bisittare och denne framlade de dokument som var grund för resan, och som Jakob hade skrivit ner så som han kom ihåg dem, då skeppsjournalen hade gått förlorad vid förlisningen. Härefter förklarade Jakob sig igen och bekräftade tidigare rapporter, samt tillade att kaptenen blev begravd den 20 november på Byrums kyrkogård. Härefter bekräftade också Olaus Jonsson ovannämnda förklaringar.

Kaptenen var den ende av de omkomna som begravdes på Læsø den 20 november. Men enligt Byrum-Hals dödbok begravdes den 17 maj året därpå två lik som hittats i Rønnerne (strandängar), och där stod noterat att det förmodligen var de två saknade männen från Alexander.

I Læsø Museums årsskrift 2019 finns artikeln ”Skonnerten Alexanders forlis ved Læsø november 1856” av Jess Jessen-Klixbüll, Gert Juhl, Jens Frio Schou Hansen och Kim Schmidt. Det är därifrån jag hämtat de nya fakta som framkommit. Där försöker man också tänka sig och beskriva männens upplevelse:

Ingen kan nog riktigt förstå hur svårt, utmattande och dödligt det har varit att först gå på grund och försöka rädda skeppet genom att ankra. Därefter ett dygn då fartyget bryts ner och börjat läcka. Upp i en öppen båt, med kyla, snöyra och sedan att ro på öppet hav, för att därefter komma in till land och inte veta vart man ska ta vägen. Igenom snödrivor och snöyra för att försöka finna en väg till bebyggelse. Kläderna de bar har varit tunga sjökläder och skodonen säkert stora sjöstövlar. Otroligt att de tre klarade det och att styrmannen Jakob Jönsson redan på eftermiddagen gav sig ut igen for att leta efter de efterlämnade. Förståeligt, att han inte klarade mera.
(Min översättning)

Förlisningen blev omtalad i Frederikshavns Avis den 20 november, i Aalborg Stiftstidende den 22 november, i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning den 27 november och i Post- och Inrikes Tidningar den 2 december 1856.

I vår familj har det berättats att Alexander gått på grund vid Trindeln norr om Læsø, på väg till England med havre till hästarna i London. Kaptenen Lars Jönsson, hans son Johan Adolf och Jakob räddade sig i land och Jakob som hade klarat sig bäst gick upp på ön för att söka hjälp. Han stötte då på lotsen Halvor Halvorsen Thuren och dennes dotter Dorthea, men när de kom tillbaka ner till stranden hade de båda andra frusit ihjäl. Historien har som så ofta förändrats under årens lopp.

Av sjöförklaringen framgår det inte vem de tre överlevande från förlisningen mötte eller var de möttes. Men positionen på vraket och den mycket långa vandringen innan de möttes gör det troligt att det faktiskt var Halvor Halvorsen Thuren och dennes dotter Dorthea Melchiorsdatter de träffade på i närheten av Jagtgården vid Gamla Østerby där Halvor Halvorsen enligt folkräkningen bodde 1856.

Den 10 december 1856 inställde sig Jakob på Sjömanshuset i Göteborg och anmälde att skonerten Alexander, hemmahörande på Gullholmen och förd av kapten Lars Jönsson, förolyckades vid Læsø den 11 november. Han rapporterade också att fyra besättningsmän avlidit på Læsø den 12 november:

Lars Jönsson 40 år, hans son Johan Adolf 15 år, matrosen Martin Abrahamsson 21 år och jungman Janne Johansson 20 år.

Jakob och Dorthea med två av sina barn

Ett och ett halvt år senare var Jakob tillbaka på Læsø, förmodligen hade han varit där fler gånger, men det vet vi inget om. På sin 37-årsdag, den 18 juli 1858 gifte han sig i Byrums kyrka med 31-åriga Dorthea Melchiorsdatter Halvorsen. Hon var yngsta dotter till lotsen Halvor Halvorsen Thuren och hans hustru Else Catherine Jespersdatter Worre i Østerby.

Det kan verka lite märkligt att min farmors farmor Dorthea hette Melchiorsdatter, men namnskicket på Læsø var lite annorlunda än vi är vana vid. Dubbla patronymikon var till exempel inte ovanligt. Ofta var då namnen efter far- eller morföräldrar eller någon annan nära släkting, förutom det efter fadern. Dorthea Melchiorsdatter var ju inte dotter till Melchior utan till Halvor Halvorsen, Melchior var hennes mormors far. Han var gift 2 gånger och fick 24 barn.

Dorthea följde med Jakob till Härmanö där de levde och fick 25 år och sex barn tillsammans. Dorthea dog den 8 april 1883 och begravdes i Morlanda. Jakob dog den 10 december 1891 och var den förste som begravdes på den nya kyrkogården på Härmanö. Trots att inte båda är begravda där, skrevs bägges namn på gravstenen.

Äldste sonen, min farmors far Justus Teodor Jakobsson, född på Hermanö den 2 september 1859 blev också sjöman. Han dog 30 år gammal strax innan min farmors 4-årsdag, på sjukhuset för sjömän i Greenwich, England den 30 januari 1890 av nervfeber och begravdes där.

Gravstenen på Härmanö kyrkogård

Nu kan man ju tro att historien om Alexander slutar här, men den 18 juli 2019 hittades fartyget efter nästan 163 år på havsbotten. Dykarna Kim och Anders Schmidt från danska ” Undervandsgruppen Aps” hade på flygfoto sett att det låg flera vrak vid

Mellemgrundet, och Alexander kunde identifieras på grund av sin last med mursten i snörräta rader som tydligt syntes. Anders Schmidt var den som företog dykningen till det mycket sönderbrutna vraket, som ligger på ren sandbotten på cirka 4 meters djup.

Källor: Uddevalla Sjömanshus arkiv (O) DIaa:1 (1833-1864) bild 1330 sid 260, och bild 1040 sid 202
Sjömanshuset i Göteborg (O) DIb:61 (1856) bild 1040
Sjömanshuset i Göteborg (O) DIa:23 (1856-1857) bild 360, 400 och 710
"Skonnerten Alexanders forlis ved Læsø november 1856" av Jess Jessen-Klixbüll tillsammans med Gert Juhl, Jens Frio Schou Hansen och Kim Schmidt (Læsø Museums årsskrift 2019)
Byrum-Hals Kontraministerialbog 1814-1891:
Døde Mænd 1850-1861, bild 5 och Viede 1850-1862, bild 13
Undervandsgruppen Aps:
https://www.facebook.com/watch/?v=2363314847253652&external_log_id=2900c7507e52379a563c59d798932295&q=undervandsgruppen%20aps

Katarina Worre
2025-03-15

Mamsell Fanny Browning

Dresden den 29de Augusti 1844
Jag betygar, att Mamsell Fanny Browning, Thorsdagen den 6te April 1843, confirmerades i den Engelska kyrkan i Dresden, enligt den Förenade Engelska och Irländska Kyrkans Ceremonier, af Biskopen af Limerick och att hon begick Herrans Heliga Nattvard för Första gången följande Påskdagen, den 16de April 1843
S Lindberg
Pastor
Att ofvanstående skrifvelse för att vinna laga stadfästelse blifvit uppvisad inför Engelska Legationen, intygas af
Alfred Bonar
Dresden den 29de Augusti 1844

När jag inför min flytt till Ängelholm gick igenom en stor mängd papper hittade min handskrivna avskrift av ovanstående betyg. Jag kände igen namnet Fanny Browning, kom ihåg att hon fanns på Össjö gård enligt en husförhörslängd och ville ta reda på mer om henne.

Mannen som konfirmerade henne måste vara Edmund Knox, biskop av Limerick, Ardfert och Aghadoe, på sin tid omskriven som en frånvarande biskop. Biskopen av Limerick var katolik.

Om S Lindberg vet jag ingenting. Alfred Bonar var en brittisk diplomat, verksam i Bayern och senare i Österrike/Österrike-Ungern och Schweiz.
Alfred Bonar - Wikidata

Fanny var enligt husförhörslängden född den 12 juli 1828 i London. Hennes far hette Raphael Angelo Browninge De Cowley (Geni, där också bilderna finns) och hennes mor Elisabeth Bridget Browninge De Cowley.

När Fanny Browning kom till Sverige har jag inte lyckats utröna. Hennes far, timmerhandlare i London, och farfar gick i konkurs den 27 februari 1823 och konkursen förnyades den 23 april. In the matter of John Browning and Raphael Angelo Browning of Belvedere Wharf, near... | The National Archives

Enligt Geni blev han medlem i The Royal Bachelors' Club i Göteborg 1832.
1831. Rafael Angelos och Elisabets barn:
Son? Rafael Angelo, född 1822 i London, "Den 22 September 1885 afled i sitt hem, 79 Marylands Road, St Peters Park, London, Köpmannen Raphaël Angelo Browning, tillhörande denna församling, i en ålder af 63 år (se Husförhörsboken). Han begrofs å Highgate Cemetary af sin släkting Rev. C Lloyd Engström, rector af St. Mildred's, Bread Street, London, biträdd af den svenske församlingens pastor."

Fanny, född 1828 i London

Anna Amalia Nanny, född 1835 i Göteborg
Albertina Celina, född 1838 i Stockholm

Charles Louis, född 1840 i Stockholm

Enligt Geni dog Fannys far i Stockholm den 9 juli 1840, men vi har inte hittat någon anteckning om hans död.

”Fanny finns i Stockholm 1845 Blasieholmen som guvernant hos familjen Överste Cederström: Jakob och Johannes (A, AB) AIa:65 (1845) Bild 58 / sid 107
Finns kvar hos överste Cederström 1846: Jakob och Johannes (A, AB) AIa:66 (1846) Bild 46 / sid 83
1849 flyttar hon hem till sin mor änkan Elisabeth Browning: Hedvig Eleonora (A, AB) AIa:51 (1849–1854) Bild 310
Kommer till Ramnäs 1854. Är hos Baron Tersmeden: Ramnäs (U) AI:13 (1856–1865) Bild 270 / sid 259
Inflyttning: Össjö (L) B:3 (1838–1861) Bild 23 / sid 41
Kom från Lund till Össjö 1858. Össjö (L) AI:10 (1856–1859) Bild 30 / sid 23 Där är hon Miss Fanny på Össjö Säteri.” (Dessa uppgifter har Thomas Brorsson och hans cirkel bidragit med)

På Össjö säteri fanns ryttmästare Otto Berch och hans familj, hustrun Hedda Stjerncrona och deras barn David Philip Otto, Anna Eva Elisabeth, Nadinka Elisabeth Carolina Thomasine, Anna Henrica Philipina, Hugo Cassian Reinholt och Hedda Thomasine Charlotta.

Fannys mor, änkefru Elisabeth Browning, dog den 13 april 1866 85 år, 6 månader gammal, i pneumonia sinistra, lunginflammation.

Fröken Fanny Browning dog i Lunds domkyrkoförsamling den 11 juli 1889 i Sarcoma hepatis, levercancer.

Fanny flyttade till Lunds domkyrkoförsamling 1860, där hon bodde tillsamamns med sin mor och sin bror Charles Louis, som antecknats vara blind. Han var kvar till 1868, sedan har jag inte hittat honom.

Fanny bodde på flera ställen i Lund, bland annat vid Clemenstorget.

Clemenstorget 1910—1930
Clemenstorget genom tiderna – Kulturportal Lund

Nanny Browning

Anna Amalia Browning var född den 28 augusti 1835 i Göteborg, dotter till Raphael Angelo Browning och hans hustru Elizabeth och yngre syster till Fanny Browning. Enligt Geni gifte hon sig först den 27 januari 1880, vilket också anges vara makens dödsdag. Här har det med all sannolikhet blivit fel. Geni - Anna Amalia Nanny Weman (Browninge De Cowley) (1835-1919)- Gränna.

Maken hette Sten Gustaf Weman, född den 12 september 1819 i Jacobs församling, Stockholm, son till Gustaf Adolf Carlsson Weman och Maria Helena von Heland. Parets barn var alla födda på Aranäs i Gränna.

Fem barn i ljusa kläder står på gårdsplanen till Aranäs gård. Vid mangårdbyggnaden, under ett större träd samt vid högra flygelbyggnaden sitter grupper med människor. En fasadflagga är hissad, möjligen unionsflaggning. -Grenna Museum– Andréexpeditionen Polarcenter / DigitaltMuseum

Carl Gustaf, född den 13 juni 1855, död den 10 januari 1929

Anna Maria Elisabeth, född den 16 augusti 1856, död den 15 december 1865

Sten Axel, född den 5 januari 1858, död den 8 januari 1937

Sven Alfred, född den 19 juni 1859, död den 18 juli 1915

Thorsten Bertil, född den 7 mars 1861, död den 2 maj 1862

Hugo Evald, född den 19 november 1862, död den 27 augusti 1946

Berta Johanna, född den 13 december 1865, död den 25 juni 1942,

Rudolf Harry Angelo, född den 23 oktober 1869, död den 16 maj 1896

Sten Gustaf Weman dog den 27 januari 1880 och Nanny Browning dog den 23 oktober 1919, båda på Aranäs.

De är begravda på Gränna kyrkogård tillsammans med dottern Berta Johanna, Sten Otto, Weman 1897-06-29, 1897-10-14, son till Carl Gustaf Weman, född den 28 juni 1897, död den 14 oktober 1897.

Sten Axel

Sven Alfred

Hugo Evald

Berta Browning

Albertina Celina Browning var född den 13 september 1838 i Maria Magdalena församling i Stockholm. Hon var också dotter grosshandlaren till Raphael Angelo Browning och hans hustru Elizabeth Bridget och yngre syster till Fanny Browning.

Berta gifte sig den 30 juli 1857 med Gustaf Brommé, född den 20 oktober 1824 i Västra Sallerup, son till Gustaf Brommé och Sofia Dorotea Lundgård.

Gustaf Brommé

Berta och Gustaf fick fyra barn:
Gustaf Angelo, född den 6 maj 1858, död den 10 mars 1917 i Hellerup, Gentofte, Danmark i hjärtförtvining och lunginflammation, Geni - Gustaf Angelo Broomé (1858–1917)

Svante Sten *Albert*, född den 18 maj 1861, död den 23 december 1933 i Stockholm

Nanny Kristina Elisabet, född den 7 september 1862, död den 19 november 1940 i Jönköping

Erik Ludvig, född 1864

Albert Gustaf Angelo

Maken blev professor i stats- och processrätt (från 1889 i processrätt) den 4 april 1862 och var stadsfullmäktig i Lund 1862–1874. Han var rektor för universitet 1869–1870, Mycket om honom finns att läsa på nätet *Gustaf Broomé, https://sok.riksarkivet.se/sbl/artikel/17037, Svenskt biografiskt lexikon (art av Å. Holmbäck.), hämtad 2025-05-25.*

Gustaf Brommé dog den 26 april 1894 i Lunds domkyrkoförsamling.
Berta Browning dog den 28 december 1918 i Jönköping. Makarna och sonen Gustaf Angelo är begravda på Sankt Peters Klosters kyrkogård i Lund.

Foto tillagt av Maths Jesperson

Sommaren stundar.

Vintern är till ända vorden;
Vi fått skåda sol och vår,
Snart det sommar är i norden –
Herre Gud, hvad tiden går!
Vägen glittrar, himmeln strålar,
Blad och blommor skjuta i;
Fågeln kvittrar, fjäriln prålar –
Ack, så roligt det skall bli!

Vi få tumla om på tufva
Obehindradt absolut!
Vi få leka ”hök och dufva”
Eller ”sista paret ut!”
Vi få tråda muntra dansar
Efter präktig melodi,
Plocka grönt och binda kransar –
Tänk, så härligt det skall bli!

Vi få dagen om flanera
Uti skog och berg och dal,
Vi få säxor arrangera
Uti Floras gröna sal;
Vi få njuta, vi få drömma,
Känna oss som fågeln fri
Och all världens sorger glömma –
Åh, så trefligt det skall bli!

Vi få öfva gymnastiken
Med att uti bärgen gno,
Vi få träna oss på viken
Med att segla och att ro;
Vi få rulla kägelkloten,
Spela tennis ett parti,
Eller sparka boll med foten –
Hej, så lustigt det skall bli!

Ut till baden få vi kvista,
Om vi därtill hafva råd.
Vi få stå på samma lista
Som ”von X” och ”hennes nåd”.
Ta vår snaps ur samma flaska
Som grossör’n och hans parti,
Och i samma vatten plaska –
Ack, så bussigt det skall bli!

Men jag sluta vill min svada,
Som ej angår alls mig själf.
Min sejour blir nog att bada
Gratisbad i närmsta elf.
Blir att sitta, der jag sitter,
Medan sommar’m drar förbi. –
Jag beskrifva icke gitter,
Hur pass nöjsamt det skall bli.

Gustaf Ulrik Schönberg, ur *Göstas visor och poem. Andra samlingen*, And. L. Löfströms förlag, Chicago 1911

Här var fel

Jag är garanterat inte ensam om att ångra att jag inte lyssnade mera noga, frågade mer och antecknade när den äldre generationen berättade om släkten. Nu är jag så gammal att jag själv tillhör den äldsta generationen och har insett att jag bör skriva ner saker som annars kommer att glömmas med mig. Jag har också kontrollerat en hel del mot kyrkbokföringen och hittat saker som inte stämmer.

Farmor

Min farmor Alma Kristina Johansson var född i Uråsa i Småland den 22 januari 1885 och dotter till Johan August Johansson och hans hustru Maria. Om henne har jag hört berättas att hon, som många andra svenska flickor, var piga i Köpenhamn. Hon har bevisligen varit i Köpenhamn eftersom det finns ett foto på henne därifrån.

Pappa har också berättat att hon var piga på Övragård i Barkåkra och att hon där lärde sig att dricka te, en vana hon tog med sig när hon bildade familj. Min pappa, född 1919, växte upp med te och förblev tedrickare så länge han levde, även om han drack kaffe också.

Kyrkböckerna berättar en annan historia. Alma flyttade hemifrån som 15-åring år. 1900. Hon flyttade då till Växjö. Den 2 januari 1904 står hon som utflyttad till Uråsa där hon stannade till den 21 november, då hon flyttade till Ängelholm. Alma blev handelsbiträde. Därifrån flyttade hon till Näktergalen Nr 61 och blev piga. 1906 flyttade hon vidare och blev piga tillsammans med sin syster Hedvig. Den 2 november 1907 flyttade Alma tillbaka till Uråsa och Hedvig till Stockholm. Alma står som inflyttad den 23 november 1907. Den 22 november 1908 lyste det första gången för henne och Karl Kristiansson, arbetare i Ängelholm. De bodde på flera olika ställen i Ängelholm innan de den 5 augusti 1916 flyttade till det som blev Nr 96, där min pappa föddes och där de kom att bo kvar så länge de levde. Huset låg alldeles intill Errarpsvägen. Idag finns det ett villaområde på det som en gång var deras lilla jordbruk. Farfar arbetade på Grönvalls. Farmor dog 1965 och farfar 1967.

Det finns alltså inga belägg i kyrkböckerna för att farmor tjänat i Köpenhamn och på Övragård.

Farmor och farfar som jag minns dem, framför huset i Rebbelberga

För den som är intresserad av svenska kvinnors arbetsvandring till Köpenhamn finns en licentiatavhandling att läsa, Nu_er_vi_ikke_mere_Piger_av_Anna_Nordqvist.pdf

Nils

Min äldste morbror Nils Erik Nilsson var född den 12 december 1904 i Oderljunga. Hans far uppgavs i födelse- och dopboken vara ”okänd”, men han var son till min morfar. Föräldrarna vigdes den 1 oktober 1905. Nils kom att växa upp hos sin mormor i Skäggestorp, Oderljunga. Om man ska tro församlingsböckerna bodde han tillsammans med sina föräldrar och yngre syskon. I verkligheten bodde han hos mormor och morbror i Oderljunga.

Enligt mamma ville hans mormor att han skulle få stanna kvar där också när han började skolan, men enligt församlingsböckerna var han skriven hos föräldrarna till den 25 maj 1912 då han flyttade till Oderljunga ”för skolgång i annan församling”. Det blev förmodligen nödvändigt att skriva honom i rätt församling för skolgångens skull. Enligt församlingsboken från Oderljunga var han fosterson till sin morbror Martin. Han har själv uppgett att han kom till sin morbror 1906. Hans morfar dog 1922 och hans mormor 1928.

Skäggestorp

Jag har Nils fickdagböcker från åren 1945, 1946 och 1947 i min ägo, De handlar mest om väder och lantbrukssysslor, men man kan också följa hans förlovning med Alice Persson, som han hoppades få dela sitt liv med, ”jag saknar Alice så mycke, men tiden skall komma när vi får vara tillsamman för alltid”. Så blev det inte, förlovningen tog en

ände med förskräckelse, men det är en helt annan historia. Nils förblev ogift och hade inga barn. Han bodde kvar i Skäggestorp tills hans morbror Martin dog och flyttade sedan till en pensionärslägenhet i Perstorp.

Nils dog den 14 april 1978. Enligt mamma somnade han in med ett leende.

Morfar

År 1944 köpte hans barn ett hus på Sandvägen till sina föräldrar. Där kom de att bo tills mormor dog 1963. Morfar flyttade till en dotter i Munka Ljungby, men enligt bouppteckningen från 1965 bodde han hos en son. Med all sannolikhet fuskade man med folkbokföringen för att han formellt skulle bo kvar i Höja, dit såväl Sandvägen som sonens adress hörde då.

Mina morföräldrar och deras barn. Nils stående längst till vänster, min mamma andra från höger i andra raden.

Till sist

I slutet av januari flyttade jag till Ängelholm och det känns som att ha flyttat hem. Lägenheten överträffar mina önskemål. Vår lokal finns på andra sidan gården så jag har kunnat vara med på vårens styrelsemöten. Hjärntröttheten begränsar mig, men jag hoppas att jag kan vara med på andra arrangemang framöver och träffa fler av er.

Säkert har du som läser detta något att berätta, om någon i din släkt, någon person eller händelse du träffat på under din forskning, en plats du besökt – allt är välkommet!

På framsidan: Min farmor fotograferad i Köpenhamn